

"לְדוֹרוֹת"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ברקוביץ'	שם פרטי: בנימין
--------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: ברקוביץ'		בלועזית Berkowitz
שם פרטי איתו נולדתי: בנימין	בלועזית Benjamin	מין: זכר שנת לידה: 1940
עיר לידה: דרבן	בלועזית Daravn	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי ושם משפחה של האב: זאב ברקוביץ'	שם פרטי ושם נעורים של האם: שושנה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: דרבן	בלועזית Daravn	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: דרבן, רומניה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו: גטו טרנסניסטריה		בלועזית Ghetto in Transnistria
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: טרנסניסטריה		תאריך השחרור: 1944 תום המלחמה
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1950 במידה ועלית באניה, ציין את שמה: אוניית " טרנסילבניה"

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בשנת 1940 בעיר דרבן ברומניה. לפני המלחמה איני זוכר כלום כיוון שהייתי תינוק. מהסיפורים ששמעתי מהורי הבנתי שגירשו אותנו למחנה טרנסניסטריה כשהייתי בן שנתיים. אני לא זוכר את תקופת הגטו. יש לי אחות גדולה ממני (בת 83 כיום) ושמה יפה. הורי היו בני 40 בזמן תחילת המלחמה. לאבי הייתה חנות מכולת ואמי הייתה עקרת בית. דיברנו בבית ברומנית וביידיש.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

איני זוכר את תקופת המלחמה היות והייתי ילד קטן מאוד. כמו כן איני זוכר את תקופת השחרור, החזרה לבתינו ואת ההכנות לקראת העלייה לארץ.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

חזרנו לבית בדרבן חזרה לחיים נורמאליים. אף אחד מבני משפחתי לא נרצח. הורי שרצו לעלות לארץ הגישו בקשה והשלטון הרומני אישר. עלינו באנייה "טרנסילבניה".

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

עלינו לארץ בשנת 1950 באנייה "טרנסילבניה" כשהייתי בן 10. כשהגענו לארץ היינו במחנה מרוכז לעולים "שער עליה" בחיפה ומשם פיזרו אותנו לכל חלקי הארץ. אותנו שלחו לעפולה. כשהגענו לעפולה הורי עבדו בעבודות מזדמנות ואני למדתי בבי"ס "עמק יזרעאל". לאחר סיום ביה"ס התגייסתי לחיל הים ושירתי כמלח בסיפון. אחרי הצבא הייתי מורה לנהיגה ובשנת 1963 הכרתי את אשתי צביה שגם היא גרה בעפולה בהיכרות דרך חברים משותפים. לאחר 3 שנים החלטנו להתחתן והבאנו לעולם 3 בנים. אריאל בן 46, זיו בן 43 ואבי בן 34. השניים הגדולים נשארו בעפולה והקטן גר בשמשית. משלושת ילדים יש לנו 7 נכדים. מעולם לא דיברתי עם ילדי או עם נכדי על תקופת השואה.

מסר לדורות הבאים:

אין לנו ארץ אחרת

להישאר בארץ!

ראיון: אוהד משולם, עפולה,

אוגוסט 2013